

Despre succes, fericire sau simț artistic cu personalitățile campaniei „Români pentru o lume” Interviu - partea I

Personalități precum **Marcel Iureș, Alex Rotaru, Dorotheea Petre, Ada Condeescu** sau **Călin Netzer** reprezintă pentru tânăra generație modele demne de urmat, reprezintă adevăratele criterii de valoare la care tânăra generație trebuie să se alinieze și să le depășească, reprezintă surse de inspirație și de motivație pentru atingerea performanței de a reprezenta România peste tot în lume.

Să aflăm așadar de la acești mari români de ce suntem morți dacă ne lipsește pasiunea, de ce tristețea este foarte necesară și de ce succesul adevărat este o mare capcană și nu se poate vorbi așa ușor despre el.

Cui datorați succesul dvs.?

Alex Rotaru: Să zicem așa: potrivit credinței în Dumnezeu, în mare parte Lui; potrivit Mecanicii Cuantice, câte un pic fiecăruia; în niciun caz nu numai mie însumi; și cu siguranță celor care m-au iubit, celor care m-au îndrumat, și celor care au încercat să mă oprească sau să mă schimbe...

Dorotheea Petre: Mie și câtorva oameni care au crezut în mine și m-au sprijinit, dezinteresat.

Ada Condeescu: Tuturor oamenilor cu care am lucrat, oamenilor alături de care am crescut și de la care am învățat multe lucruri, oamenilor din preajma mea, prieteni, familie, colegi de facultate.

Călin Netzer: Mie și câtorva persoane apropiate.

Ce reprezintă filmul, actoria pentru dvs.?

A.R.: Posibilitatea de a controla și transpune un vis, și de a transfigura viața.

D.P.: Cea mai frumoasă artă, pentru că ea lucrează cu „chipul uman”.

A.C.: Actoria pentru mine e miracol, atunci când e de-adevăratelea. Iar expresia asta „de-adevăratelea” e foarte importantă, pentru că are și o zonă de naivitate, de copilărie. E o formă de bucurie absolută, uneori, pentru că simți cum te apropii de lucruri pe care nu le cunoști, nu știi să le definești, dar le poți simți foarte clar. Noi avem o expresie, învățată la școală, că atunci când se

întâmplă lucruri pe care nu le-ai programat, într-un spectacol sau pe set, zeii actoriei coboară printre noi, iar lucrurile astea îți dau o fericire imensă. Ce mă fascinează la meseria asta este neputința de a o atinge.

C.N.: Filmul mă stimulează spiritual și emoțional. Este modul meu de a mă exprima și de a mă regăsi continuu.

Cum definiți simțul artistic?

A.R.: Echilibristica dintre curiozitate și obsesie, formă și conținut, măsură și decadentă; un mers pe sârmă pe care de-abia aștepți să-l iei de la capăt chiar după ce ai căzut dureros.

D.P.: Ceva cu care te naști.

A.C.: Eu nu pot să-l definesc, dar cred că îl ai atunci când ești foarte sincer cu tine și cu toți cei din jurul tău, când ești deschis cu toții porii tăi către profesia ta. Eu lucrez cu oameni, mă inspir de la ei, iar simțul meu artistic ține de acești oameni cu care interacționez.

C.N.: Simțul artistic ține, din punctul meu de vedere, de intuiție.

Cum definiți performanța?

A.R.: A controla lucruri mărunte prin disciplină, care adunate laolaltă duc la ceva care ți s-ar fi părut imposibil de făcut înainte. Cam ca privitul unui val imens și înspăimântător ca pe o serie de picături mici și inofensive...

D.P.: Performanța este spiritualitate, pentru că este posibilă numai la cei cu caracter puternic și voință.

A.C.: Muncă, determinare, seninătate multă, credința în ceea ce faci, puterea de a te încredere în oamenii din jurul tău și alegerile pe care le faci în drumul tău profesional.

C.N.: Provocare, autodepășire și multă muncă.

Marcel Iureș: Un nivel la care trebuie să ajungi. E foarte greu. Nu știu de unde vine termenul și englezii îl folosesc în sensul de activitate, de a face ceva. La noi are un fel de calificativ, așa, „să faci performanță”, e puțin inertă alăturarea... Termenul are o bază latină, să-i dai formă la ceva, să exprimi ceva. La noi e în sensul că e ceva de capul lui, dacă spui că un tip e de performanță. Înseamnă că a făcut mai bine decât alții, înaintea lui, ceva ce se va atinge greu, după ce el a făcut asta.

Ce reprezintă pasiunea?

A.R.: Pasiunea e inima universului și ne leagă pe toți – dar inima nu poate fi pusă în cuvinte decât de cei mai mari dintre poeți.

D.P.: Reprezintă sensibilitatea, acel ceva dinăuntrul tău care te împiedică să fii indiferent.

A.C.: Modul în care trăiesc. Pasiunea e hrana mea. Încerc să combin pasiunea cu echilibrul, dar e greu, mai ales dacă pasiunea e una mistuitoare. Însă e incitant. Cred sincer că oamenii din Europa de Est și din Balcani nu pot să trăiască fără pasiune, e în firea noastră.

C.N.: Elementul primordial al evoluției și al procesului de creație.

Marcel Iureș: Pasiunea e totul. Dacă nu ai pasiune, ești un om mort. E o formă de boală, are la bază

patima, obsesia... Dar au luat-o francezii și i-au zis „passion”... Pasiunea e la baza mișcării omului pe lume.

Cum definiți succesul?

A.R.: Toate succesele publice se aseamănă între ele, sunt practic efemere și nu sunt neapărat esențiale pentru persoana în cauză. Succesul adevărat este o experiență profund personală, despre care nu se vorbește așa ușor. În cazul meu, nu-mi pot imagina cum ar fi să nu-mi doresc nimic, și nici să nu deplâng curgerea înspre neființă a ceva sau cineva, ci doar să pot simți în liniște, și împărți această simțire cu cei dragi.

D.P.: O sabie cu două tăișuri.

A.C.: Succesul ți-l construiești rațional, dacă ai contextul bun. Succesul nu prea vine peste noapte, ci e construit din pașii pe care îi facem, din alegerile pe care le facem, zi de zi, din munca depusă în meseria ta.

C.N.: Nu cred în succes, cred în recunoaștere.

Marcel Iureș: Succesul? E o mare capcană. E un loc unde cauți apă, ajungi, bei și ți-e sete din nou.

Când putem recunoaște apogeul carierei noastre?

A.R.: Din fericire, nu putem. Altfel am risca să ne oprim din drum și să încercăm să tragem de timp. Chiar și atunci când credem că ne vedem apogeul sau declinul la orizont, adesea ne înșelăm – și ce bine că e așa!

D.P.: Nu cred că există așa ceva pentru un perfecționist.

A.C.: Când vezi steaua cu numele tău la Hollywood (râde). Pentru mine targetul e foarte departe și muncesc la asta în fiecare zi. Ca orice actor, îmi doresc să ajung la câți mai mulți oameni.

C.N.: Aș răspunde la această întrebare peste 30 de ani.

Ce înseamnă fericirea pentru dvs.?

A.R.: Senzația lucrului bine făcut.

D.P.: Să te bucuri că ești în viață.

A.C.: Momentele când mă simt foarte încărcată emoțional și când pot să transmit emoția asta foarte puternică celor din jurul meu. Și mi s-a întâmplat asta cu anumiți oameni și m-am bucurat să văd că ei se încarcă din mine. A fost un schimb foarte frumos de energii, între noi.

C.N.: Împăcarea cu Eul meu.

Marcel Iureș: De exemplu, astăzi, sunt în continuare foarte fericit că am putut ajunge aici, la acest interviu cu tine. Dar știi cum e? Mi-e grijă de cuvântul ăsta, fericire. Alții l-au luat și l-au ridicat atât de sus și i-au dat atâtea culori... Însă el e atât de aproape de noi. E de ajuns să te trezești dimineața și e o mare fericire să vezi lumina zilei. E o mare fericire că îți poți vedea prietenii sau poți vorbi cu ei la telefon. E și o șmecherie aici. Evoluția, psihologia, umanitatea ne-a pus în situația să nu ne mai exprimăm, pur și simplu, din cauza codurilor, din cauza educației, ci să măsurăm nevoia celuilalt de tandrețe, de iubire.... Eu dacă vreau să o iau în brate pe nevastă-mea, o iau pur și simplu, chiar dacă îi place sau nu.

Dar tristețea?

A. R.: Prezența regretelor. Tatăl meu, cu spiritul lui de scriitor, mi-a definit odată tristețea ca fiind „ceva irevocabil”...

D. P.: Tot fericire, că ești în viață și simți.

A.C.: E necesară și ne ajută. Eu nu o caut, dar atunci când apare am învățat să mă folosesc de ea și să evoluez.

C.N.: Necesară. Altfel nu am putea să știm când suntem fericiți.

Marcel Iureș: Când sunt prost. Sunt foarte trist o zi întreagă, când dau dovadă de prostie. Ca orice om și eu cad în iluzia asta, că nu poți să fii prost, că am citit și eu atâtea cărți, mi-am făcut și eu un vocabular... Dar am momente de prostie abisală, când nu mai evoluez, când am pretenții să mă exprim doar eu, să tacă toată lumea, să dau lecții... Atunci se deschide ușa de la prostie. E o tristețe fără margini...

Care a fost cel mai bun sfat pe care l-ați primit vreodată și de la cine?

A. R.: Mel Stuart, regretatul meu mentor în ale regiei și producției, avea cinci reguli pentru a atinge succesul în Hollywood. Rule #1: „Work is good, no work is bad.”

D. P.: Să nu mă dau bătută niciodată, de la un maestru budist.

A.C.: Unul dintre ele ar fi cel dat de un regizor minunat care mi-a spus că trebuie să am răbdare, pentru că meseria mea e una care cere răbdare infinită. Iar un prieten foarte apropiat mie mi-a spus că „trebuie să lași jocul să vină la tine”, o expresie ce m-a ajutat de multe ori.

C.N.: Nu cred că a existat cineva care mi-a dat un sfat anume, punctual... Cred că a depins de mai mulți factori, de context și de fiecare dată am extras ce am considerat că e firesc, în acord cu personalitatea mea.

Marcel Iureș: E un sfat ce mi-a rămas pentru toată viața mea, iar acum am început să-l mai ascult, să-l urmez. Iar când nu-l urmez, atunci se deschide ușa de la prostie. Mi-a spus un profesor de limba română, mi-a confirmat de fapt ceea ce am auzit în casa părintească și la mine, la țară, și anume să nu vorbești neîntrebat. Dar asta nu înseamnă că trebuie să asculți de ordine și să duci mâna la chipiu. Chestia e că dacă ți se adresează cineva înseamnă că ești băgat în seamă. Dacă nu știi să răspunzi, nu te băga în vorbă, mai bine taci, te duci acasă, deschizi cărți, dicționare și revii cu o afirmație. Eu asta am făcut, când eram copil. Am tăcut. Mult. Atunci când vorbeau bătrânii locului de unde vin eu. Sau profesorii. Mă fascina să îi ascult. Țsta a fost și motivul pentru care eu m-am înscris la „cartea prin poștă”. Îmi notam titlurile de care auzeam că se vorbește și apoi citeam mult. Așa aflam de ce ei vorbeau despre acele titluri. Dar asta înseamnă un efort, nu e ușor să taci. Ori românul e vocal, trebuie neapărat să zică ceva, fie că se pricepe fie că nu, dar trebuie să fie și el în ciorba aia, acolo.

Pentru astfel de români precum **Marcel Iureș, Alex Rotaru, Dorotheea Petre, Călin Netzer sau Ada Condeescu** a luat naștere „**Români pentru o lume**”, campania națională de responsabilitate socială inițiată de Fundația Sergiu Celibidache.

E rândul tău să pui România pe hartă!

Mai multe detalii pe www.romanipentruolume.ro și pagina oficială de Facebook a campaniei <http://www.facebook.com/RomaniPentruOLume>

Despre campanie

„*Români pentru o lume*” reprezintă un omagiu adus marilor personalități românești ce au adus mândrie și glorie României, peste tot în lume și aduce în atenția fiecăruia dintre noi pe co-naționali noștri care, prin activitatea lor, rămân nemuritori. Finalitatea acestei campanii o constituie organizarea unui concurs național online (pe www.romanipentruolume.ro și pe pagina de Facebook <http://www.facebook.com/RomaniPentruOLume>) de tribut adus culturii sau unei personalități anume, prin care oameni din domenii diferite ale culturii se vor putea înscrie astfel încât să dedice o pictură, o compoziție, o sculptură, un poem, etc. În urma unui vot de specialitate și prin votul sponsorilor, cei selectați vor merge în finală, unde vor fi jurați de către un juriu de specialitate și de către public. Câștigătorii vor primi burse de studiu în România și în străinătate.

Campania se desfășoară online, la adresa www.romanipentruolume.ro și pe pagina de Facebook <http://www.facebook.com/RomaniPentruOLume>, unde puteți găsi mai multe detalii despre acest nou proiect cultural al Fundației Sergiu Celibidache.

Parteneri principali: Primăria Sectorului 1 București

Parteneri: Muzeul Memorial Nicolae Grigorescu, Muzeul Național al Literaturii Române, Muzeul Național George Enescu, Universal Music Romania

Sponsori: Amgen; Asiom; Aristocrat Events Hall; BASF; Birou de Arhitectură Pintilie; Casa Anke; Gilescu, Văleanu și Partenerii; IBIS Hotels; DB Schenker; Intesa Sanpaolo Bank; RIFIL; Sense; Țuca Zbârcea & Asociații; DSV SOLUTIONS, Mobilorama

Parteneri media: Radio România Muzical, Radio România Cultural, Radio România Actualități, Radio România Internațional, Spectacular TV, Getica OOH, Defi România, Flash, Grand Cinema Digiplex din Băneasa Shopping City, Cocor, Rebus, Observatorul Cultural, Q Magazine, Ziarul Ring, Deutsche Zeitung, Șapte Seri, Academia Cațavencu, România Liberă, eva.ro, cinefan.ro, stirifeldefel.ro, Oglinda literară, egophobia.ro, avocatnet.ro, lsrs.ro, Book Mag, Art Act Magazin, Revista NOMEN ARTIS, Calendar Evenimente